

DE NIEUWE INDICATIEVE TABEL 2020 – VERNIEUWING OF NIET?

Zoals U ongetwijfeld ook vernomen hebt, is de Indicatieve tabel 2020 ondertussen gepubliceerd.

Wanneer we de nieuwe Indicatieve Tabel vergelijken met deze van 2016 zijn er (op het eerste zicht) niet zoveel veranderingen vast te stellen.

Er zijn mijns inziens drie (belangrijke) wijzigingen. U vindt in bijlage alvast een kopie van de nieuwe indicatieve tabel.

In eerste instantie heeft men de morele schade voor een verlies van een schooljaar aangepast.

Waar die morele schade in de vorige versie nog 3.750,00 EUR bedroeg, past men dit nu aan en voorziet men voor het lager en middelbaar onderwijs een bedrag van “slechts” 2.500,00 EUR terwijl dit voor de hogeschool en universiteit licht wordt opgetrokken naar 3.800,00 EUR.

Waar men toch mag verwachten dat de schoolrekeningen jaar per jaar zullen stijgen (ondanks de maximumfactuur) is het mij niet geheel duidelijk waarom men dit thans op die manier gewijzigd heeft.

De tweede wijziging lijkt me wel van gro(o)t(er) belang voor de verzekeringsmaatschappijen en de slachtoffers die vergoeding wensen voor hun schade.

Deze heeft betrekking op de blijvende ongeschiktheid en de berekeningswijze ervan.

Waar er in de versie 2012 nog een voorkeur werd geuit voor kapitalisatie eens men de 15 % overschreed, stelde de versie 2016 dat er eigenlijk geen voorkeur meer was en dat er dus drie vergoedingswijzen waren, met name rente, kapitalisatie en forfaitaire (punt)vergoeding.

Afhankelijk van de concrete schade was het dan aan de advocaten en Rechtbanken om te bepalen welke berekeningswijze men zou volgen.

Thans, in de versie van 2020, heeft men voor de hogere percentages (ernstige blijvende ongeschiktheid) geopteerd om een rente voor te stellen nu dit beter aansluit bij de reële schade.

Voor de geringe tot gematigde ongeschiktheden lijkt men thans de voorkeur te geven aan forfaitaire vergoedingen.

En de kapitalisatie blijft uiteraard ook een mogelijke vergoedingswijze dewelke mijns inziens door de slachtoffers altijd (of toch vaak) zal gekozen worden boven de rente, zeker bij hoge percentage.

In welke mate die aanpassing in de IT 2020 voor een wijziging zal zorgen in de rechtspraak, zal dus nog moeten blijken.

Immers worden alle drie de vergoedingswijzen door de Rechtbanken in België toegepast (en dit op lage, gematigde of hoge percentages) met grote regionale verschillen waarbij er zelfs (zeker in Brugge) een groot verschil is tussen de Politierechtbanken en de beroepsrechters van de Correctionele Rechtbank.

Of de rente als vergoedingswijze in de toekomst zal toenemen, zal dus nog moeten blijken.

Feit is wel dat zelfs wanneer het slachtoffer en de BA van de aansprakelijke geen rente voorstellen, de Rechtbank in de mogelijkheid is om die vergoedingswijze “ambtshalve” te weerhouden met als motief dat dit beter aanleunt bij de reële schade.

Waar de IT 2020 uiteraard “maar” een richtlijn is, kan niet ontkend worden dat deze richtlijn toch door vele rechtbanken (in min of meerdere mate) wordt gevolgd.

De derde wijziging vindt men terug bij de verplaatsingskosten en administratiekosten.

De verplaatsingskosten worden verhoogd tot 0,35 EUR/km terwijl de forfaitaire vergoeding voor administratiekosten wordt opgetrokken tot max. 150,00 EUR. Dit lijkt me niet meer dan een logische aanpassing te zijn aan de levensduurte.

Een voorlopige conclusie van de IT 2020 lijkt mij dan ook te zijn dat er geen fundamentele wijzigingen zijn doorgevoerd in vergelijking met de IT 2016.

Wel is het nog onduidelijk welke de invloed zal zijn van deze versie van de IT op de berekeningswijze van de blijvende ongeschiktheden nu men thans toch een duidelijke voorkeur heeft uitgesproken voor rente bij ernstige vormen van blijvende ongeschiktheid terwijl men aangeeft dat er forfaitair zou moeten vergoed worden bij geringe of gematigde percentages.

Dergelijke voorkeur vond men niet (meer) terug in de versie 2016.

Uiteraard verbiedt de IT 2020 op geen enkele wijze de kapitalisatiemethode bij hogere percentages.

In principe dienen de Rechtbanken deze versie van de IT thans in hun vonnissen toe te passen.

Of ze thans deze leidraad zullen volgen of (op gemotiveerde wijze) hun eigen visie op de schade in vonnissen zullen verduidelijken (afwijkend van de IT), zal dus moeten blijken.

Ons kantoor kan U bijstaan over al uw vragen m.b.t. de Indicatieve Tabel 2020.

Neem gerust met ons contact.

Dries LANNOO

Oostkamp, 11.09.2021